

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320201723
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8320201723.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu: Š. A., R.. XX.XX.XXXX, D. A. R. P. XX, zastúpeného: JUDr. Martina Řeřichová PhD. advokátka s.r.o., Námestie slobody 13/25, IČO: 53 065 042, proti žalovanej: V. A. R. P., zastúpenej doc. JUDr. Jozefom Sotolářom, PhD., advokátom so sídlom Južná trieda 1, Košice, o odstránenie neoprávnenej stavby, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Humenné zo dňa 18.10.2022 č. k. 9C/18/2020-283 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie vo výroku II.

Žalobcovi voči žalovanej priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.), žalovanej vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podal žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť na vlastné náklady odstrániť miestnu komunikáciu postavenú na pozemku vo vlastníctve žalobcu, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. A. R. P., súpisné číslo XXXX/X o výmere XXXX m². Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná vybuodovala miestnu komunikáciu bez jeho súhlasu. V priebehu sporu žalobca žiadal o pripustenie zmeny žalobného petitu tak, že sporná parcela bude prikázaná do výlučného vlastníctva žalovanej, ktorá bude zaviazaná uhradiť mu sumu 6.293,28 eur ako finančnú náhradu, zároveň žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 900 eur. Súd pripustil zmenu žalobného petitu na pojednávaní dňa 13.09.2022. Po vyslovení predbežného právneho posúdenia súdom a zhodnotení všetkých právnych skutočností došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom, ktorý žiadal konanie vo veci zastaviť. Žalovaná so späťvzatím žaloby a zastavením konania súhlasila. S poukazom na ust. § 144, § 145 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) CSP súd konanie zastavil.

3. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ust. § 257 CSP, keďže žalobca žiadal, aby súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal z osobných aj vecných dôvodov. Poukázal na svoje majetkové pomery a na skutočnosť, že predmetom sporu bolo vysporiadanie užívacieho práva k parcele, ktorej je výlučným vlastníkom s tým, že mal snahu o mimosúdne riešenie. Žalovaná si uplatnila právo na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom poukázala na to, že žaloba trpela určitými vadami od začiatku a pri mimosúdnych rokovaníach bol žalobca upozornený na nesprávnu kvalifikáciu predmetu sporu vzhľadom na ustanovenia zákona č. 66/2009 Z. z. Súd výzvou zo dňa 23.09.2022 vyzval strany sporu, aby deklarovali svoje majetkové pomery tak, aby bolo možné rozhodnúť o aplikácii ustanovenia § 257 CSP. Žalobca predložil doklady o svojich majetkových pomeroch, žalovaná na výzvu súdu nereagovala. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal, že je ženatý, starobným dôchodcom a poberá dôchodok vo výške 460,70 eur, nie je majiteľom bankového účtu, ani vkladných knižiek a nevlastní motorové vozidlo, je

vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú v spoluvlastníctve viacerých osôb, pričom ide o ornú pôdu, trvalé trávnaté porasty a ostatnú plochu. Uviedol, že jeho mesačné výdavky tvoria poplatky za elektrinu vo výške 30,60 eur, zálohu za dodávku vody vo výške 26 eur, za plyn 19,40 eur, zakupuje palivové drevo s nákladmi v priemere vo výške 80 eur, 200 eur na stravu, 20 eur na zakúpenie hygienických potrieb a 20 eur na lieky. Z predložených výpisov z listu vlastníctva vyplýva, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX kat. úz. A. R. P.. Ide o spoluvlastnícky podiel ornej pôdy alebo trvalého trávnatého porastu, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané v registri „E“ katastra nehnuteľností a žalobca je menšinovým spoluvlastníkom. Tiež je spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX kat. úz. A. R. P., pričom ide o lesné pozemky alebo trvalý trávnatý porast, kde žalobca vlastní parcely evidované v registri „E“ katastra nehnuteľností. Žalobca je tiež spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XX, XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX s tým, že ide o podiely ornej pôdy registrovanej v registri „E“ katastra nehnuteľností.

4. Žalobca zobral v priebehu konania žalobu späť a v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP by tak náhrada trov konania mala byť priznaná žalovanej, lebo žalobca zaviniel zastavenie konania. Súd však na daný prípad aplikoval ust. § 257 CSP, keďže mal za to, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej. Uvedené zákonné ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcim tvrdom, preto zákon stanovil všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určite procesnej situácii. Do úvahy je potrebné brať na zreteľ tiež také okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť aj na postoj účastníkov v konaní. Z uvedeného výkladu § 150 OSP (teraz § 257 CSP) vyplýva, že pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia možno prihliadnúť i na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/2/2008 z 25. 2. 2009).

5. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikujúc ustanovenie § 257 CSP zobral do úvahy skutočnosť, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely, na ktorej je vybudovaná cesta a žalobu podal v snahe túto situáciu vyriešiť z dôvodu, že predmetnú nehnuteľnosť nemôže užívať. Podaním žaloby sa teda žalobca snažil vysporiadať majetkové vzťahy k nehnuteľnosti v jeho výlučnom vlastníctve, ktorú však pre verejný záujem nemôže užívať. Súd zároveň prihliadol na majetkovú sféru strán sporu a zistil, že žalobca je starobným dôchodcom a žalovaná je obcou. Na výzvu súdu žalovaná nedeklarovala svoje majetkové pomery, nepredložila zostatok finančných prostriedkov na účte obce, prípadne jej záväzky, výšku hmotného a nehmotného majetku a podobne. Súd mal za to, že nepriznanie náhrady trov konania žalovanej sa nedotkne jej majetkovej sféry natoľko, aby bola ohrozená činnosť obce alebo aby neboli zabezpečené základné povinnosti obce vo vzťahu k svojim občanom. V prípade, že by mal žalobca nahraďiť trovy konania žalovanej, by došlo k zásahu do jeho majetkových práv, pretože je starobným dôchodcom a mimo starobného dôchodku nemá žiaden iný príjem, nevlastní bankový účet, nemá úspory finančných prostriedkov a nevlastní ani motorové vozidlo. Má bežné výdavky spojené so zabezpečením základných životných potrieb. Je síce spoluvlastníkom podielov v nehnuteľnostiach, avšak ide o podiely parciel registra „E“ katastra nehnuteľností, predovšetkým o ornú pôdu, ostatnú plochu a lesné pozemky. Hodnota podielov nebola preukázaná a nebolo preukázané, aby žalobca mal priamy finančný príjem z nájmu alebo užívania týchto nehnuteľností. Ide o menšinové podiely, ktoré síce predstavujú určitú majetkovú hodnotu, ale výťažok by mohol byť dosiahnutý len ich predajom. Preto súd vzhľadom na majetkové pomery žalobcu a žalovanej rozhodol tak, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti výroku II. tohto uznesenia podala včas odvolanie žalovaná. Uviedla, že žalobca opakovane požadoval pripustenie zmeny žaloby a následne žiadal o späťvzatie žaloby. Súd vo svojom odôvodnení uviedol, že vyzval strany, aby deklarovali svoje majetkové pomery, aby bolo možné rozhodnúť o aplikácii ust. § 257 CSP. Stanovil lehotu, ktorú ale sám nerešpektoval a pred jej uplynutím rozhodol. Preto jeho argumentáciu, podľa ktorej žalovaná nereagovala, nie je pravdivá, v lehote určenej súdom doručila súdu kvalifikované podanie. Súd prvej inštancie hrubým spôsobom a účelovo porušil jej práva na spravodlivý proces, veď sám určil lehotu na zabezpečenie a preukázanie dôvodov na aplikáciu § 257 CSP, pričom táto uplynula dňa 25.10.2022. napriek tomu súd už dňa 18.10.2022, teda sedem dní pred uplynutím tejto lehoty vydal rozhodnutie, ktoré odôvodnil tým, že žalovaná sa nevyjadрила. Také

rozhodnutie možno označiť za zjavne protiprávne a arbitrárne. Vo svojom odôvodnení nemohol reagovať a skúmať pomery na strane žalovanej. Z elektronického spisu sa dá zistiť, že v skutočnosti súd nevykonal žiadne dokazovanie, uspokojil sa len s vyjadrením žalobcu bez podloženia akýmikoľvek dokladmi, neskúmal, aké príjmy má z poľnohospodárskej pôdy, ktorú užíva iný subjekt, neskúmal, či skutočne nemá účty v bankách, úspory. Predložené doklady k palivovému drevu boli znejúce na iné meno, súd neskúmal majetkové pomery osôb žijúcich v spoločnej domácnosti. Súd tak rozhodol len na základe jednostranného a ničím podloženého tvrdenia a vyhlásenia žalobcu. Žalovaná dodala, že súdu doručila kvalifikované vyjadrenie v ním určenej lehote. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v danej veci žalobca konal prostredníctvom osoby znalej práva, teda mal dostatok finančných prostriedkov na úhradu právnej pomoci. Žalobca podanú žalobu zásadným spôsobom menil a upravoval tak, že posledným návrhom sa domáhal úplne niečoho iného než pôvodným návrhom. Taký postup svedčí o zjavnej neúspešnosti uplatňovania práva a zjavného účelového konania zo strany žalobcu. Taký postup nemôže požívať ochranu pri uplatňovaní dôvodov na nepriznanie trov konania. Samotná žalobca sa opiera o vlastníctvo nehnuteľného majetku žalobcu, ktorý podľa jeho vyjadrení má vysokú hodnotu, čo je ďalší dôvod na nepriznanie trov žalovanej. Už z uvedených dôvodov považuje za potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť ako arbitrárne a nezákonné poukazujúc na rozhodnutia Ústavného súdu SR týkajúce sa aplikácie ust. § 257 CSP. Jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa také rozhodnutie nejavilo ako neprímerane tvrdé voči účastníkovi konania a neodporovalo dobrým mravom. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keď nezohľadnil povahu sporu a podiel strán na jeho vzniku a pomeroch na strane žalobcu. Súd argumentoval prevažne sociálnou a majetkovou situáciou žalobcu. Žalovaná poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 622/2013, podľa ktorého ťaživá sociálna situácia sama osebe nemôže odôvodniť postup podľa § 150 OSP (§ 257 CSP). Vzhľadom na uvedené žalovaná považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za extrémne nespravodlivé, vybočujúce z ústavných medzí a opomínajúce skutočný účel právnej úpravy dôvodov hodných osobitného zreteľa, čo neakceptovateľne zasahuje do základného práva žalovanej na súdnu ochranu garantovaného ústavou, práva na spravodlivý proces, ale má za to, že aj negatívny dôsledok v majetkovej sfére žalovanej v dôsledku sporu, ktorý nevyvolal a nespôsobil. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že odvolanie považuje za v celom rozsahu nedôvodné. Žalobca mal pred podaním žaloby ako aj po jej podaní záujem o mimosúdne riešenie sporu, avšak postoj žalovanej bol vyhýbavý a zjavne špekulatívny, čo vyplýva aj zo samotného spisu. Žalovaná v rozpore so zákonom bez stavebného povolenia realizoval stavbu na súkromných pozemkoch svojich občanov. Žalovaná nepreukázala, že by súd rozhodol pred uplynutím lehoty na podanie vyjadrenia. K žalovanou namietanej nemožnosti vyjadriť sa k žalobcom predloženým listinným dôkazom za účelom deklarovania majetkových pomerov uviedol, že posúdenie dôvodov hodných osobitného zreteľa je na strane konajúceho súdu a nie je potrebné za účelom vyjadrenia tieto zasielať protistrane. Dôkazy preukazujúce náklady na palivové drevo boli z dôvodu pochybenia opätovne zaslané so správnym uvedením mena príjemcu. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/2/2008 zo dňa 25.02.2009 uviedol, že v predmetnom konaní je namieste postup v súlade s ust. § 257 CSP, pretože tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa opodstatňujúce nepriznanie náhrady trov konania žalovanej, a to dôvody týkajúce sa uplatnenia nároku na súde, ako aj sociálnej situácie strán sporu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

8. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výrok II. o trovách konania v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, a to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR, II. ÚS 78/05).

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je vzhľadom na odvoláciu argumentáciu žalovanej posúdenie správnosti a zákonnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovanou.

11. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

14. Odvolateľ namieta, že súd v prejednávanej veci dospel k nesprávnemu právnemu záveru o potrebe aplikácie ust. § 257 CSP vo vzťahu k trovám konania medzi žalobcom a žalovanou.

15. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu.

16. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok. Táto zásada sa neuplatní vtedy, ak sú splnené podmienky pre postup podľa § 257 CSP.

17. Zásada procesnej zodpovednosti za výsledok konania sa uplatňuje pre každé konanie. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nálež Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000). Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nálež Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo, že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

18. Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania; pritom treba vziať na zreteľ nielen pomery toho, kto by mal hradit' trovy konania, ale je nutné tiež uvážiť, ak by sa také rozhodnutie

dotklo najmä majetkových pomerov oprávneného účastníka. Významné sú tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj účastníkov v priebehu konania a ďalšie. (I. ÚS 188/08 Sb. 49).

19. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynuli zistenia a dôvody, pre ktoré bolo možné úspešnej žalovanej jej vzniknuté trovy tohto konania v zmysle ust. § 257 CSP celkom výnimočne nepriznať a žiadať, aby ich znášala sama. Žalovaná v odvolaní argumentovala tým, že trovy konania zaviniť žalobca podaním svojho návrhu na súde, ktorý v priebehu konania neustále menil, pričom po predbežnom právnom posúdení veci súdom zobrať žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Navyše žalovaná na výzvu súdu zo dňa 23.09.2022 reagovala v súdom stanovenej lehote, avšak súd prvej inštancie rozhodol ešte pred uplynutím ním stanovenej lehoty, pričom vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalovaná na predmetnú výzvu nereagovala.

20. Odvolací súd k výzve súdu prvej inštancie zo dňa 23.09.2022 uvádza, že súd stanovil lehotu 15 dní na deklarovanie majetkových pomerov strán sporu za účelom rozhodnutia o náhrade trov konania podľa ust. § 257 CSP. Žalovaná vo svojom odvolaní síce namietala skutočnosť, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť sedem dní pred uplynutím tejto lehoty, avšak to žiadnym spôsobom nepreukázala, pričom odo dňa vypracovania výzvy dňa 23.09.2022 a vydaním napadnutého rozhodnutia uplynulo viac ako 15 dní. Zároveň obsahom spisu nie je žiadne vyjadrenie žalovanej k tejto výzve, ktorým by predložila vyjadrenie k aplikácii ust. § 257 CSP, alebo predložila doklady týkajúce sa jej majetkových pomerov. Rovnako je potrebné poukázať na skutočnosť, že lehota stanovená vo výzve zo dňa 23.09.2022 nie je zákonnou, ale sudcovskou lehotou. Teda ani porušením súdom stanovenej lehoty nemožno v konkrétnom prípade dospieť k záveru o takom porušení práva žalovanej, ktorý by zakladal dôvod na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia.

21. Zároveň sú dané aj sociálne, resp. majetkové dôvody na strane žalobcu, ktoré spočívajú v tom, že je starobný dôchodca, ktorého jediný príjem ako vyplýva z predloženého rozhodnutia Sociálnej poisťovne (č.l. 267) tvorí dôchodok vo výške 460,70 eur a jeho výdavky tvoria poplatky za elektrinu vo výške 30,60 eur, zálohu za dodávku vody vo výške 26 eur, za plyn 19,40 eur (platobný doklad SIPO - č.l. 268), zakupuje palivové drevo s nákladmi v priemere vo výške 80 eur, pričom k svojmu vyjadreniu v priebehu odvolacieho konania žalobca predložil potvrdenie znejúce na jeho meno vo výške 500 eur, čo má tvoriť náklady na celý rok (č.l. 308), 200 eur na stravu, 20 eur na zakúpenie hygienických potrieb a 20 eur na lieky. Bolo preukázané, že žalobca je spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností, pričom ide o ornú pôdu a trávnaté porasty zapísané v registri „E“ katastra nehnuteľností. Žalovaná namietala, že súd neskúmal, či má z týchto nehnuteľností žalobca príjem, avšak ani sama žalovaná žiaden dôkaz o tom nepredložila. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa preto týkajú sociálnej situácie žalobcu, pričom pri rozhodovaní súdu prvej inštancie o potrebe aplikácie ust. § 257 CSP nedošlo k takému porušeniu práva žalovanej, ktorý by bol dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania a nie je možné konštatovať, že by argumentácia žalovanej bola spôsobilá privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania.

22. Nakoľko odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, dospel k záveru o dôvodnosti aplikácie ust. § 257 CSP, uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania medzi žalobcom a žalovanou ako vecne správne potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).